

המפקד,

השנה שחלפה מאז המתקפה האכזרית של החמאס מקפלת בחובה רגשות, תחושות ומחשבות שונות: כאב ואובדן, תחושת כישלון ואבל ומצד שני גם גאווה גדולה על מעשי הגבורה ועל עמידתו האיתנה של צה"ל, מפקדיו וחייליו במשימותיהם ככל שנדרשו להם במלחמה. כל אחד מאזרחי מדינת ישראל פגש את זיכרון הנרצחים והנופלים במתקפת החמאס בצורה כזו או אחרת, הזיכרון הזה חי בכלנו, אזרחי המדינה בכלל וחיילי צה"ל בפרט. לעת ציון יום השנה הזה ישנו צורך לעצור ולקיים שיח פיקודי על התחושות, הזיכרון והמבט קדימה.

ניתן להיעזר בטקסט שכתבה עפרה לקס, אם ששכלה את בנה במלחמת 'חרבות ברזל' (מצורף בהמשך).

לפניך שאלות היכולות לסייע בשיחה עם פקודיך:

- מהו מבחינתכם הרגע שיחקק לעד בזיכרוןכם מהשנה החולפת? מה מעלה ההיזכרות בו?
- מהי חשיבותו של הזיכרון? את מי חשוב לכם לזכור?
- מהי התקווה שלכם לקראת העתיד ברמה האישית והיחידתית? מהי התקווה שלכם בעבור מדינת ישראל?

סכם באמצעות הדגשים הבאים:

- מקץ שנה למלחמה עוצרת מדינת ישראל כולה, ובתוכה גם צה"ל, כדי לזכור את הנרצחים והנופלים בקרב במתקפת הפתע של ה-7 באוקטובר, ובמלחמה שפרצה בעקבותיה. ננצור את זכרם ונשאב השראה מדמותם. נזכור כי מטרות המלחמה טרם הושגו במלואן, נדגיש את מחויבותנו להשבת החטופים והחטופות המוחזקים ברצועת עזה ולפירוק השיטתי של תשתיות הטרור, ונתחייב להפרחה המחודשת של חבלי הארץ שנפגעו במלחמה.
- נכיר באחריות הכבדה המוטלת עלינו כחיילים בצה"ל - להגן על מדינת ישראל, אזרחיה ותושביה. נלמד את הכשלים שהתרחשו ב-7 באוקטובר, נתחקר אותם, ונבטיח כי האירועים לא יישנו. נדגיש את מחויבותו של צה"ל לתיקון ולשינוי, ואת האחריות הנגזרת מהאתגרים המורכבים העומדים לפתחנו. מתוקף תפקידנו להבטיח את בטחון המדינה ואזרחיה - נדגיש את אחריותנו לעמוד במשימות שעוד נכוננו לנו.
- נעלה על נס את חיילי צה"ל ומפקדיו, אנשי כוחות הביטחון האחרים והאזרחים שפעלו במהלך ה-7 באוקטובר ובחודשי המלחמה בגבורה, שמו את נפשם בכפם, קראו "הנני" ופעלו להצלת חיי אדם. נדגיש את פעולתם של אחינו הלוחמים מתוך מצפן ערכי חד, שליחות ומסירות.
- דווקא מתוך הזיכרון, נדגיש את החזון העומד בהמנון הלאומי שלנו "להיות עם חופשי בארצנו". נישא את עינינו אל התקווה, נזכור כי כבר עברנו ימים קשים כעם, ונבטיח לפעול למען עתיד טוב יותר למשימות שעוד נכוננו לנו כחברה, כעם וכצבא.

דגשים למפקדים

נשיאה באחריות נוכח הכשל

צה"ל נושא באחריות להגנת מדינת ישראל וביטחון אזרחיה ותושביה. לנוכח גודל הכשל בשבעה באוקטובר, צה"ל מחויב ללמידה ולתחקיר ונושא באחריות לאתגרים שעוד נכוננו לנו.

זיכרון

זיכרון הנרצחים במתקפה האכזרית של האויב בשבעה באוקטובר וזיכרון הנופלים שקראו "הנני" ופעלו מתוך תחושת שליחות, ציונות ואמונה בצדקת הדרך למימוש ייעודו של צה"ל. ננצור את זכרם ונשאב השראה מדמותם.

גבורה

אזרחים, חיילים ומפקדים, בסדיר ובמילואים, הנלחמים על הבית, פועלים מתוך מסירות נפש ושליחות, דבקים במשימתם, תוך גילוי דוגמה אישית ומעשי גבורה והקרבה.

תקווה

צה"ל פועל ונלחם על מנת לאפשר למדינת ישראל ולאזרחיה לחיות חיי חירות, שגשוג וצמיחה. אנו פועלים מתוך הכרה בכוחה של התקווה לעצב מחר טוב יותר.

צילום: זיו קורן

להיות חלק מסיפור גדול - עפרה לקס

בשונה משנותיה הראשונות של המדינה, בהן הקולקטיב וה"כלל" הכתיבו את הטון, היום אנחנו נמצאים בעידן אחר, אינדיבידואליסטי יותר. כזה שרואה את הפרט ואת יכולותיו ומנסה לפתח אותו לפי כוחו ודרכו. תקופה יפה, שבה אנחנו רואים את הבשורה שכל אחד מביא לעולם. וכשאדם אחד נהרג או נפצע או נחטף, הלב שלנו נלקח אתו. והכאב הוא על מי שהוא היה ועל מי שכבר לא יהיה. כאב אישי. והקושי הוא עצום וכבד מנשוא, ואיך אפשר להכפיל את זה בכמה מאות? אבל בדיוק ברגעים האלה, כשהיגון מאיים להטביע, נזרק העוגן של הכלל, של היותנו חלק מעם מפואר עם סיפור ארוך. רגע לפני שהכאב טורף את הדעת, מביטים רגע לכל הכיוונים ומבינים שאנחנו לא הראשונים ולא האחרונים ולא היחידים במסע הזה.

מי שמחובר לסיפור היהודי - ישראלי הגדול, יכול להביט קדימה ולהבטיח שהוא יבנה מחדש את הקיבוץ ההרוס והבזוז שלו. מי שמבין שהוא חלק מסיפור של מדינה יכול לשרת במילואים חודשים ארוכים (או לאפשר לבעלה את השירות הזה), מי שמחובר ללב הפועם הזה, מסוגל להמשיך לחיות כאן, לכאוב ולחיות כאן אפילו אם חודשים ארוכים אין לו בית, אפילו אם הוא מפחד ממה עוד צפוי לנו פה. זה לא שהכוחות לא נגמרים לפעמים, זה לא שהסבלנות לא פוקעת, זה לא שאסור לצאת לפעמים להפסקה מכל זה כי די, נגמר. לכל אחד היכולות והגבולות שלו. אבל מי שמחובר למטען רב העוצמה הזה יקבל ממנו הרבה כוח. המלחמה היא קשה, המציאות כאוטית ולפעמים מייאשת. אנחנו כל כך בפנים שאנחנו לא יודעים אם בעוד כמה שנים התקופה הזאת תתברר כקטסטרופה או כאיזה פלא גדול. רק מרחוק דברים יוכלו להיראות כמו נס, כמו שאמר יהודה עמיחי. ועד אז, כל אחד יכול להחליט איך תיראה אבן הפסיפס המיוחדת שלו ועד כמה הוא ירגיש שהיא חלק מהיצירה הגדולה של עם ישראל.

(מתוך: "איך נראה נס", בשבע, ד' ניסן התשפ"ד, 12/4/24)

צילום: זיו קורן